

РЕШЕНИЕ

№ 1127

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 12.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10915** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на член 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с член 172, алинея 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на П. П. Х. с постоянен адрес в [населено място], кв. Ч., район Кремиковци, [улица], подадена чрез адв. Г. М. с посочен адрес за съобщения: [населено място], [улица], ет. 1, офис 3, срещу Заповед № 1438/23-4332-002163/07.05.2023 г., издадена от Д. И. З. на длъжност мл. автоконтрольор, 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, буква „б“ ЗДвП - „прекратяване на регистрацията на МПС“, с табели с регистрационен номер: С4454ХС, за срок от 6 месеца.

Оспорващият поддържа становище за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваната заповед, поради противоречието ѝ с материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Не било посочено фактическото основание за прилагане на ПАМ. Не били изложени мотиви в заповедта. Не била посочена конкретната хипотеза на властническата компетентност на посоченото от органа правно основание. Претендира се отмяна на обжалвания административен акт и присъждане на разноски.

Ответникът - мл. автоконтрольор, 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се явява в съдебно заседание и не се представлява. Не изразява становище по основателността на оспорването.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на оспорването.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.05.2023 г. срещу жалбоподателя П. П. Х. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бл. № 949913 за това, че на посочената дата, в 21:50 часа, в [населено място], кв. Ч. по [улица] с посока на движение [улица], е управлявал собствения му лек автомобил „Пежо 306“ с регистрационен номер С4454ХС и срещу номер 1, поради недостатъчен контрол върху МПС реализира ПТП в метален стелаж и метална врата в дясно извън платното за движение. При извършената проверка с техническо средство Дрегер Алкотест 7510 с фабричен номер ARNJ-0019 за установяване на употреба на алкохол в издишания от водача въздух е установен положителен резултат от 2,81 промила на хиляда от поредна проба 535, извършена в 22.16 часа. На водача е издаден талон за медицинско изследване с № 0151013 за МБАЛ „Св. Анна“. При извършена справка е установено, че МПС е с прекратена регистрация по чл. 145, ал. 10 ЗДвП, като водачът е уведомен на 01.08.2022 г. и не е регистрирано по надлежния ред. При контролната проверка водачът не е представил свидетелство за регистрация на МПС. Превозното средство не е преминало годишен технически преглед.

В АУАН са идентифицирани следните допуснатите нарушения - на чл. 20, ал. 1 ЗДвП – водачът не контролира ППС, което управлява, вследствие на което е допуснал ПТП; на чл. 5, ал. 3, т. 1 – водачът управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, установено по надлежния ред; на чл. 140, ал. 1, пр. 1 – водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред; на чл. 100, ал. 1, т. 2 – водачът не носи СРМПС, което управлява; на чл. 147, ал. 1 – не е представил ППС на технически преглед.

Отразено е, че от нарушението са претърпени имуществени вреди, описани протокол за ПТП № 1753338. Иззети са като доказателства СУМПС №[ЕИК], контролен талон № [ЕГН], 2 броя регистрационни табели с номер С4454ХС

Считайки, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, на 07.05.2023 г. ответникът е издал процесната Заповед № 1438/23-4332-002163 за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, буква „б“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца. Отнети са табели с регистрационен номер С4454ХС.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на

службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на служби за контрол по ЗДвП – структури на МВР. На основание чл. 165 с.з. и чл. 33, т. 9 ЗМВР, с т. 3 от заповедта областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по ЗДвП. Предвид законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на СДВР, със Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г., е определил длъжностните лица, оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП, сред които по т. 1 – държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР, каквато длъжност изпълнява издателят на Заповед № 1438/23-4332-002163 видно от представената Заповед № 513з-5073/21.07.2015 г. – т. 7 от нея.

Следователно проверяваният индивидуален административен акт изхожда от компетентен орган.

Спазено е изискването за форма – заповедта съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително фактическите и правни основания за издаването ѝ, обективирани в съставения АУАН с бл. № 949913. Становището в жалбата за немотивираност на акта е неоснователно. Възражението в тази връзка е бланкетно и не съответства на приетото в ТП № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС, според което мотивите за упражняване на властническата компетентност могат да се съдържат в друг документ, извън оспорения. Изискването, което се поставя към органа-издател на акта, е да извърши позоваване на този предхождащ акта документ. С последното той го приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, стават мотиви и на самия акт.

В случая приложената ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП е мотивирана с конкретни прояви на жалбоподателя, които изпълват състава на административно нарушение, за което е съставен АУАН. Съобразно съдържането на акта съдът намира, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателя.

Оспорената заповед е и материално законосъобразна.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията

на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни анализи – за срок от 6 месеца до една година.

Няма спор, че жалбоподателят е собственик на превозното средство, по отношение на което е предприета ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП. Не се оспорва и това, че същият е управлявал МПС на датата на съставяне на АУАН – 07.05.2023 г., като при извършена проверка за алкохол с техническо средство Дрегер Алкотест 7510 с фабричен номер ARNJ-0019 е установен положителен резултат от 2,81 на промила. На жалбоподателя е издаден талон за медицинско изследване № 0151013, като за явяването си в МБАЛ „Св. Анна“ е съставен протокол за медицински изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни анализи. Извършеното изследване е показало резултат 2,24 концентрация на алкохол в кръвта на жалбоподателя П. П. Х.. При тези данни подкрепен от доказателствата по делото е изводът на административния орган, че са налице предпоставките за издаване на оспорената заповед с правно основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП.

Останалите нарушения, констатирани от органите на СДВР, не са обект на съдебна проверка, доколкото не са относими към правомерността на приложената ПАМ, но само идват да покажат, че поведението на жалбоподателя показва явно незачитане на установения ред.

В обобщение съдът намира, че ответникът правилно е издирил и приложил материалния закон при точно установена фактическа обстановка. Проверяваната заповед е съобразена с целта на закона - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят на административните нарушения, извършвани от водачи, управляващи моторни превозни средства след употреба на алкохол и/или наркотични вещества. Приложената по отношения на жалбоподателя принудителна административна мярка е в минимално предвидения от закона срок от 6 месеца, поради което съдът намира, че ПАМ е съразмерна и не ограничава правата на субекта повече от необходимото за постигане на целения от закона резултат.

В обобщение съдът намира оспорването на П. П. Х. за неоснователно и следва да се отхвърли. Проверяваната Заповед № 1438/23-4332-002163 е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма, при наличие на фактическо основание за приложение на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП, при съобразяване с целта на закона, поради което е законосъобразна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. П. Х. срещу Заповед № 1438/23-4332-00216 от 07.05.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор, 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движението по пътищата.

СЪДИЯ: